

POVEȘTI ILUSTRATE

MARA RĂȚUȘCA DE LA RÂU

O călătorie cu stropi, pietre rotunde și un cântec pe care îl știe tot râul.

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 8

Cântecul din apă

Mara a auzit un cuac care s-a întors spre ea dinspre cotul râului. Era ecoul ei, dar părea că cineva îi răspunde, așa că Mara a privit apa cu ochii mari. Tinca, prietena ei de pe mal, asculta și ea cu capul înclinat.

Norișor a plutit deasupra sălciilor și i-a spus să nu se grăbească. Râul are multe sunete, iar unele se înțeleg doar când lăsăm liniște între ele.

Mara a hotărât să pornească pe apă până la podul vechi. Voia să afle cine îi trimitea înapoi cântecul.

POVESTEA · 2 / 8

Drumul pe apă

Mara a înotat ușor printre cercuri de lumină. Râul nu se grăbea, așa că nici ea nu a dat din aripi prea repede; a lăsat apa să-i arate drumul.

Pe mal, trestiile se mișcau ca niște perii verzi. Mara a salutat un melc de apă și a ocolit o familie de gândăcei care plutea pe o frunză.

Cu fiecare cot al râului, ecoul devenea mai limpede. Mara a observat că, atunci când înota liniștit, auzea mai multe decât atunci când făcea valuri mari.

POVESTEA · 3 / 8

Pietrele care ascultă

Lângă mal erau trei pietre rotunde. Mara le-a atins cu ciocul și a auzit apa trecând printre ele ca un șoptit. Apoi a șoptit:

- Bună ziua!

Răspunsul nu a venit imediat. Apa a mers mai întâi printre rădăcini, s-a lovit ușor de piatră și abia apoi i-a adus înapoi un sunet asemănător.

Mara a înțeles că, pentru a auzi bine, trebuie să îi dai lumii timp să răspundă.

POVESTEA · 4 / 8

Sfatul Tincăi

Tinca, broscuța cu fundiță lila, stătea pe o frunză de nufăr. Ea îi auzise pe mulți pui de rață venind să caute ecoul și îi făcu semn Marei să se apropie.

- Ecoul se aude mai bine când taci o clipă, i-a spus Tinca. Mara a încercat: a inspirat, a lăsat apa să cânte singură și a ascultat până când nu a mai auzit nici măcar bătaia grăbită a aripilor ei.

Atunci râul i-a trimis înapoi un cuac rotund și limpede. Mara i-a mulțumit Tincăi pentru lecția de liniște.

POVESTEA · 5 / 8

Sub pod

Când Mara a ajuns sub pod, lumina s-a făcut albastră și răcoroasă. Ea a spus încet:

- Bună ziua!

Din arcada de piatră s-a întors același salut vesel, ca o minge care sare.

Mara nu mai era speriată. Știa că nu vorbea o ființă ascunsă, ci râul care se juca cu vocea ei după ce aceasta atingea pietrele și podul.

Ea a repetat jocul o singură dată, apoi a tăcut din nou. Voia să audă și cântecul apei, nu doar propriul cântec.

POVESTEA · 6 / 8

Sclipi, peștișorul grăbit

Un peștișor argintiu, pe care Tinca îl numea Sclipi, a trecut în grabă pe lângă Mara. Ea s-a dat puțin la o parte, ca să nu-i tulbure drumul.

Sclipi s-a întors o clipă și i-a mulțumit.

- Când faci loc, apa rămâne limpede, a spus el, apoi a dispărut sub o frunză de nufăr.

Mara a adăugat această idee la ce învățase deja: să asculți înseamnă uneori și să lași loc pentru ritmul celuilalt.

POVESTEA · 7 / 8

Cântecul împreună

Mara a cântat încet, iar Tinca a bătut ritmul cu lăbuțele pe frunza de nufăr. De sub apă, Sclipi a făcut bule mici care urcau exact la timp.

Râul a dus cântecul mai departe, iar podul a trimis înapoi câteva note. Ecoul nu mai era un mister: era felul apei de a se alătura fără să acopere vocea nimănui.

Mara a râs și s-a oprit înainte ca cântecul să obosească. Prietenii au ascultat apoi liniștea frumoasă care rămăsese după el.

POVESTEA · 8 / 8

Înapoi la cuib

La apus, Mara s-a întors spre cuib și i-a povestit familiei despre Tinca, Sclipi și podul care răspundea. Nu a spus povestea repede; a lăsat loc pentru întrebările fraților ei.

După ce au ascultat-o, toți au ieșit pe mal și au încercat un cuac mic. Mara i-a rugat să tacă apoi o clipă, ca râul să poată răspunde și el.

Ce învățăm: când ascultăm cu răbdare și lăsăm loc pentru vocea celuilalt, înțelegem mai bine lumea și ne simțim mai aproape unii de alții.

POVESTEA · ACTIVITĂȚI

Ce luăm cu noi din poveste

Mara a aflat ce este ecoul ascultând râul și sfatul Tincăi. De ce s-a oprit din cântat după fiecare sunet? Privește podul din imagine și amintește-ți de unde venea răspunsul.

Faceți un joc al ascultării: unul spune un sunet scurt, iar celălalt îl repetă după o pauză. Schimbați rolurile. Încercați și cu o bătaie din palme sau cu două cuvinte, fără să ridicați vocea.

Ascultați apoi împreună un minut de liniște. Ce se aude aproape? Ce se aude departe? Spuneți pe rând ce a descoperit fiecare și lăsați loc pentru toate răspunsurile.

POVESTEA · ACTIVITĂȚI

O conversație după lectură

Povestea se citește în ritmul copilului. Opriți-vă la ilustrații și întrebați ce observă, ce crede că va urma sau ce ar vrea să afle despre personaje. Lăsați timp pentru răspunsuri și acceptați și gesturile, desenul ori tăcerea.

La final, reveniți la alegerea care a schimbat aventura. Discutați cum s-au simțit personajele și unde ați putea întâlni o situație asemănătoare în viața de zi cu zi. Învățătura prinde sens când este legată de o experiență a copilului.

Nu este nevoie să rețineți fiecare întâmplare sau să repetați morala pe de rost. O conversație blândă, o întrebare nouă și bucuria de a reciti împreună sunt o continuare firească a cărții.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Mara rățușca de la râu.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.